

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819200588
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7819200588.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Ľuboša Kunaya v spore žalobkyne U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom v D., P. K. Č.. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa č. 5/A, proti žalovanej Poštovej banke, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie č. 4, zastúpenej Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie č. 8A, o zaplatenie 383,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 19.6.2019 č.k. 9Csp/32/2019-171 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.6.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanou je bezúročný a bez poplatkov. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 383,59 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 27.2.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanej s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 52 ods. 1 - 4, § 451 ods. 1, 2, § 456 veta prvá, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 Z.z. vzal za preukázané, že uzavretím zmluvy o úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čím vznikol medzi zmluvnými stranami občiansko-právny vzťah, ktorý posudzoval v zmysle spomínaných zákonných ustanovení.

3. Konštatoval, že zmluva o úvere bola uzavretá formou pretlačeného formuláru, bežne používaného žalovanou za účelom uzatvárania zmlúv o úvere. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy zistil, že jej znenie je v rozpore s ust. § 9 ods. 1 a § 9 ods. 2 písm. a/ a j/ zák. č. 129/2010 Z.z.

4. K tomuto záveru dospel po oboznámení sa s obsahom zmluvy keď zistil, že žiadosť o poskytnutie úveru - lepšia splátka vyplnila žalobkyňa ako dlžník, a táto bola podpísaná žalobkyňou dňa 16.6.2014. Táto časť zmluvy je návrhom na uzatvorenie zmluvy. Bod 3.1 zmluvy vyplňala žalovaná a túto podpísala dňa 30.6.2014. Táto časť zmluvy oproti návrhu na uzavretie zmluvy obsahuje zmeny, preto je potrebné považovať ju za nový návrh na uzatvorenie zmluvy a nie prijatie návrhu. Návrh zmluvy a prijatie

návrhu zmluvy nie sú zhodné, keďže žalovaná pri prijímaní návrhu oproti pôvodnému návrhu uviedla zmeny, konkrétne v bode 3.1 zmluvy. Takto dospel k záveru, že v danom prípade nebola dodržaná písomná forma zmluvy v zmysle § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. V zmluve absentuje aj jej podstatná náležitosť - celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorá je uvedená sumou 10.630,24 eura, pričom pod tabuľkou v bode 3.1 zmluvy je uvedené, že celkovú čiastku, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov úveru v spojení so spotrebiteľským úverom. Celkové náklady úveru v zmluve nie sú uvedené, preto správnosť vyčíslenia celkovej čiastky nie je možné zistiť spôsobom vymedzeným žalovanou. Vychádzajúc z počtu a výšky dohodnutých splátok úveru, t.j. 96 splátok po 111,00 eur celková čiastka, ktorú spotrebiteľ na úhradu úveru by mal zaplatiť pri riadnom a včasnom plnení zmluvných podmienok je 10.656,00 eura. Z toho vyplýva, že údaj o celkovej čiastke, ktorý je uvedený v zmluve sumou 10.630,24 eura nezodpovedá tejto sume. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť tak nie je v zmluve vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom. Spotrebiteľ tak nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku.

5. Nedostatok písomnej formy a absencia náležitostí zmluvy, vyplývajúcich zo zákona (celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť) spôsobuje, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Dodávateľovi tak nepatrí odpata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi a nemá právo požadovať od spotrebiteľa iné náklady spojené s úverom.

6. Na základe týchto úvah súd určil, že úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Sčasne zaviazal žalovanú vrátiť sumu presahujúcu výšku poskytnutého úveru (5.000,00 eur), čo činí 383,59 eura, vychádzajúc z toho, že žalobkyňa uhradila žalovanej titulom úveru sumu 5.383,59 eura. Ponechanie tejto sumy predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovanej na úkor žalobkyne.

7. Spolu s istinou zaviazal žalovanú uhradiť žalobkyni aj zákonné úroky z omeškania, ktoré stanovil od 27.2.2019, teda odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy žalobkyne na zaplatenie dlžnej sumy, ktorú doručila žalovanej.

8. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a odvolaciu súdu navrhla, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Uplatnila náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. Pokiaľ ide o uzatvorenie zmluvy o úvere, žalobkyňa požiadala o úver, pričom úver zo strany žalovanej jej bol poskytnutý tým, že žalovaná prijala návrh na uzavretie zmluvy a žalobkyňa tento úver splácala. Vôľa žalobkyne uzatvoriť zmluvu o úvere nie je sporná a bola preukázaná. S poukazom na § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. s poukazom na iné rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré žalovaná aj konkretizovala, žalovaná uviedla, že žalovaná nevyplňovala formulár žiadosti o úver, ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie. Dňa 3.7.2013 vyplnila žalobkyňa formulár označený v záhlaví ako Zmluva o úvere, dostupná pôžička s vedomím a s jej následným súhlasom, že ostatné náležitosti, ako výška splátok úveru, splatnosť jednotlivých splátok, ich počet, konečnú splatnosť úveru, výšku RPMN a výšku priemernej RPMN, výšku úrokovej sadzby, ako aj výšku celkových nákladov, o ktorých v čase podpisu zmluvného formulára nemala vedomosť ani samotná žalobkyňa, mohli byť žalovanej známe až po posúdení bonity žalobkyne a schopnosti splácať úver s ňou preukázaného príjmu. Žalobkyňa tieto relevantné údaje doplnila do zmluvy dňa 9.8.2013, pričom takto vyplnenú zmluvu doručila žalovanej, inak by nevedela, kedy a v akej výške musí splácať úver a ani by nevedela, že jej ho žalobkyňa vo výške 1.000,00 eur schválila. Poukázala na to, že spôsob uzavretia zmluvy bol upravený medzi stranami sporu v čl. 2 bod 2 obchodných podmienok, ktoré sú nedeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že sa žalovaná oboznámila s obchodnými podmienkami a výškou RPMN, resp. jej výpočtom. Z pretače zmluvy o úvere, a nie žiadosti, ako to nesprávne uviedol súd, podpísanej žalovanou vyplýva označenie zmluvných strán, výška žalovanou navrhovaného úveru, ňou navrhnutá doba splácania, spôsob čerpania a splácanie úveru, ako aj dátum, ku ktorému mienila žalovaná úver splácať v mesačných splátkach. Banka bola oprávnená upraviť výšku úveru, ktorú žiadala žalovaná, pokiaľ by jej z jeho príjmu splácania jednotlivých splátok ňou požadovaného úveru nevyšlo. Zmluva obsahuje všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré v zmysle zákona má obsahovať. V tej súvislosti poukázala na bod 2 obchodných podmienok a tiež článok 8 obchodných podmienok, podľa ktorých ak

klient neodmietne telefonicky alebo písomne do piatich pracovných dní upravenú výšku úroku, úrokovej sadzby, prípadne dobu jej splácania a ďalšie náležitosti, odošle jeden originál zmluvy o úvere klientovi. Návrh žalovanej stráca uplynutím 30 dní odo dňa jeho podpisu klientom splatnosť. V danom prípade nešlo o zmenu návrhu zmluvy zo strany žalobkyne, keďže predtým žalobkyňa žiaden návrh žalovanej, ktorý by bol doplnením údajov sa menil, nedala. Pokiaľ ide o celkovú čiastku úveru, žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ si nielenže vedela jednoduchou matematickou funkciou - súčtom vyčísliť celkovú čiastku úveru, ktorú má zaplatiť, ale táto vyplynula aj z údajov uvedených v zmluve. Žalobkyňa poznala výšku úveru, ktorý jej poskytnutý a výšku celkových nákladov spojených s úverom. Nie je prijateľné, aby podnikateľ niesol všetky riziká zmluvného vzťahu a spotrebiteľ žiadnu zodpovednosť. Poukázal na iné rozhodnutia Krajských súdov, ktoré podporujú jej názor.

10. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Uplatnila náhradu trov odvolacieho konania, stotožnila so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré považuje za správne.

11. Žalovaná v reakcii na vyjadrenie zotrvala na svojej odvolacej argumentácii.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené.

13. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. nie sú naplnené.

14. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p.

15. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalovanou v odvolaní, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku.

16. Odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie, ktorý vychádzajúc z ust. § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 Z.z., ak dospel k záveru, že daný spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

17. Odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie, ktorý uzavrel, že v danom prípade spotrebiteľský úver nebol uzavretý v písomnej forme z dôvodov uvedených v rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožňuje. Oproti pôvodnému návrhu došlo v obsahu zmluvy o úvere k zmene, ktorá nebola následne podpísaná žalobkyňou, preto je potrebné považovať za správny záver súdu prvej inštancie, že zmluva v konečnom obsahovom znení nebola uzavretá v písomnej forme.

18. Správny je aj názor súdu prvej inštancie, že v predmetnej zmluve absentuje údaj o celkovej čiastke úveru, ktorý údaj nie je jednoznačne v zmluve koncipovaný. Úvahy žalovanej o tom, že žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ je schopná tento údaj si sama vypočítať nemožno považovať za správne za situácie, keď tento údaj v zmluve absentuje.

19. Bez uvedenia takejto obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej absencia so sebou spája ten následok, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov je správny záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa vznikla povinnosť vrátiť žalovanej len sumu poskytnutú úverom, t.j. 5.000,00 eur. Nakoľko žalobkyňa v danom prípade uhradila žalovanej 5.383,53 eura, žalovaná je povinná sumu 383,53 eur žalobkyňi vrátiť.

20. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd potvrdil rozsudok, vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).